

Invasieve exoten: lettersierschildpad

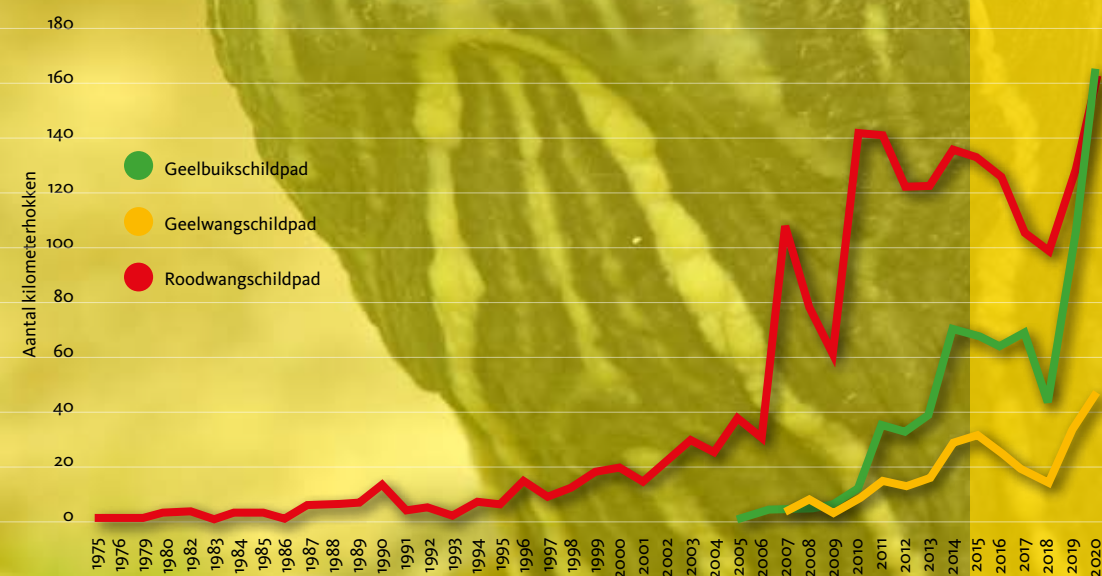
De roodwangschildpad, een ondersoort van de lettersierschildpad uit Noord-Amerika, is decennia lang massaal in Europa geïmporteerd. Ze behoorden destijds tot het standaardassortiment van dierenwinkels. Vanwege het doorgaans hoge impulsaankoopgehalte, werden roodwangschildpadden, die vele tientallen jaren oud kunnen worden, door eigenaren uiteindelijk vaak in de natuur gedumpt. Wegens potentiële bedreiging van de Europese fauna en flora is in 1997 de import van de roodwangschildpad in de Europese Unie verboden. Omdat dit verbod specifiek deze ondersoort betrof, is de handel overgestapt op de twee andere ondersoorten van de lettersierschildpad, namelijk de geelwang- en geelbuikschildpad. Ook zij komen inmiddels veelvuldig voor in de Nederlandse natuur. Lettersierschildpadden zijn in Nederland inmiddels bekend uit maar liefst 1531 kilometerhokken. Zwaartepunten in de verspreiding liggen in en rondom stedelijk gebied. Waar veel mensen wonen, worden veel schildpadden losgelaten.

Vanwege de inmiddels bewezen negatieve impact op inheemse fauna in Zuid-Europa en de schaal van het probleem, is de lettersierschildpad sinds 2016 opgenomen op de "Unielijst" van invasieve exoten die is vastgesteld door de Europese Unie. Hiermee is er een verbod gekomen op bezit, handel, kweek,

transport en import van lettersierschildpadden. Eigenaren van lettersierschildpadden mogen de dieren die zij in bezit hadden wel houden, totdat deze een natuurlijke dood sterven. Waar andere landen soms een actief bestrijdingsbeleid hanteren, is in Nederland voor een passief uitsterfbeeld gekozen. De basis voor deze keuze is het feit dat er, tot nu toe, geen succesvolle voortplanting in Nederland plaatsvindt vanwege te lage en kortdurende zomertemperaturen. In Nederland heeft de aanwezigheid van lettersierschildpadden waarschijnlijk geen groot effect op de biodiversiteit. Uitsluitend wanneer zij in wateren voorkomen met een hoge ecologische waarde dient actief ingrijpen te worden overwogen.

Om het uitsterfbeeld te toetsen, is RAVON vanuit het NEM gevraagd het Meetnet Lettersierschildpad op te zetten. Daarbij telt RAVON samen met vrijwilligers jaarlijks vaste locaties. De verwachting is dat de aantallen in de natuur, en dus ook op de monitoringslocaties, vanzelf zullen afnemen. Op beperkte schaal wordt voortplantingsactiviteit gevolgd, door te letten op eiafzet en -ontwikkeling. Bij diverse legfels is inmiddels embryonale ontwikkeling vastgesteld, maar in geen van de gevallen waren embryo's ver genoeg ontwikkeld om het ei te kunnen verlaten.

Lijkt het jou leuk om ook schildpadden te tellen, kijk dan op <https://www.ravon.nl/lettersierschildpad> of meld je direct aan bij Naomi Lambrixx (n.lambrixx@ravon.nl).

Afgestorven embryo van lettersierschildpad afkomstig uit een legsel in de vrije natuur in Nederland.